

Kitabu cha Danieli - Namba Ishirini na Moja

Na Kiwango

Jeff Pippenger

2023-12-16

Nous examinons le chapitre vingt-sept d'Ésaïe, car il établit le contexte des chapitres suivants d'Ésaïe. Ces chapitres suivants désignent la pluie de l'arrière-saison comme la méthodologie biblique appropriée. Cette méthodologie, lorsqu'elle est reconnue et mise en œuvre, révèle le message prophétique qui, s'il est accepté, produit une expérience correspondante.

ចុងទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១

បទចម្រៀងដដែលៗចម្រៀងចំពោះបុរាណនៃព្រះដដែលស្ថិតក្នុងរោមសចក្កសិញ្ញាបាស់ គឺជាបុរាណនៃសេនេដ អាឌ្រីស្តីស្តី នោះ គឺថា

ពួកគេកំពុងត្រូវបានរំលងឲ្យផុតទៅក្នុងនាមជាបុរាណនៃរបស់ព្រះ ពីព្រោះពួកគេមិនបាន បង្កើតផលផលដែលព្រះបានបំណងទុកឲ្យចម្រើនការទំពាំងហាយដូរបស់ទ្រង់បង្កើតឡើយ ។ បទចម្រៀងនោះត្រូវបានផ្ទេរកែលម្អនៃទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសិញ្ញា

ដដែលតំណាងដោយចម្រើនការទំពាំងហាយដូរបស់ព្រះបានដាំ

និងតំណាងផងដែរដោយការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះថ្មីនៃការជំពប់ដួលនៃឆ្នាំ

១៨៦៣។ ពួកគេបានកុលាយជា ឡៅឌីស ក្នុងឆ្នាំ ១៨៥៦ ហើយអស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ឬ «ប្រាំពីរដង» ឬ ពីរពាន់ប្រាំរយមកថ្ងៃនៃ ព្រះបានស្តង់រកការចូល

ប៉ុន្តែពួកគេបានបិទទុកទៅនឹងទ្រង់នៃឆ្នាំ ១៨៦៣។

Depuis le 11 septembre 2001, ils sont liés en bottes en vue d'être entièrement vomis de sa bouche lors de la loi du dimanche. Le message à chanter à l'adventisme depuis le 11 septembre 2001 est le message à Laodicée, lequel est le message de la vigne contenant la pierre d'achoppement qui écrase tous ceux qui refusent de « voir » et de « goûter » la pierre précieuse. La promesse faite aux Laodicéens dans le passage d'Ésaïe est que tout adventiste qui choisit d'accepter cet avertissement final a encore le temps de « saisir » la « force » du Christ, afin qu'il « fasse la paix avec » le Christ, car le Christ est encore disposé à « faire la paix avec » eux. Mais au cri de minuit, juste avant la loi du dimanche qui vient bientôt, cette occasion prendra fin pour toujours.

Sa panahong nagsimula noong Setyembre 11, 2001, ipinangako ng Dios na yaong mga “noong una ay hindi bayan,” “isang ugat mula sa tuyong lupa,” ay “mag-uugat,” “mamumulaklak at magsusupling, at pupunuin ang mukha ng sanglibutan ng bunga.” Ang nagpapamukadkad at nagpapasibol sa ugat ni Jesse ay ang huling ulan, sapagka’t ang ugat na mamumulaklak at magsusupling ay itinadhanang ayon sa hula na maging watawat na itataas, at ang watawat ay ang ugat ni Jesse.

Et en ce jour-là, il y aura une racine de Jessé, dressée comme une bannière pour les peuples; vers elle se tourneront les nations, et le lieu de son repos sera glorieux. Ésaïe 11:10.

Ff dambetæra ye Jesi saliya ni kōnogo la ka faamu ni toli damine sisan Setanburu 11, 2001, ani Kari-don Sibiiri sariyala min be na ke kōfe, o waati la, saliya be dugukolo beē fa ni joli ye. Sibiiri

sariyala min be Esayi sura mugan fila ni wolonwula la, o ye taarike penaboli ye min fana be taamasiyen ke Daniyeli kitabula sura kelen fo sura saba la. Dambeteera damine ye ka sirin-sirin si min na siyaaw ye dogokun na Setanburu 11, 2001, ni silameya min ye Sorosaba Woyi saba-penan ye, k'a bila ka taa, kofe ka a mine tementan na.

« Le commencement de ce temps de détresse », mentionné ici, ne se rapporte pas au moment où les fléaux commenceront à être répandus, mais à une courte période qui les précède, alors que Christ est dans le sanctuaire. En ce temps-là, tandis que l'œuvre du salut s'achève, la détresse viendra sur la terre, et les nations seront irritées, mais retenues de manière à ne pas empêcher l'œuvre du troisième ange. En ce temps-là, la « pluie de l'arrière-saison », ou le rafraîchissement venant de la présence du Seigneur, viendra pour donner de la puissance à la voix forte du troisième ange, et préparer les saints à subsister durant la période où les sept derniers fléaux seront répandus. Early Writings, 85.

Au passage considéré, Sœur White précise qu'il existe une courte période durant laquelle le salut demeure encore ouvert. Le « temps de détresse » dont elle traite est distinct du grand temps de détresse, lequel commence lorsque le temps de grâce prend pleinement fin. Dans l'adventisme, on le désigne à juste titre comme « le petit temps de détresse », par rapport au grand temps de détresse qui commence lorsque Michaël se lève. Le « petit temps de détresse » désigne la période où la ruine nationale commence avec la loi dominicale imminente, et se poursuit jusqu'à la clôture du temps de grâce.

قرى خالاً فنون يذل او ري خالاً ري هطتل خير اتلا اذه يف روصي، دحلأ نوناق ىتحو 2001 ربمتبس 11 ذنم رطملا اديف أدبي يتلا قرتفل ايه كلت. رخأتمل رطملا نم «شزل» ءانثأ ناعقي امهنأ ىلع عيتن فدل دن ع لم الكل بالكس نأ ىلإ مّدت تي مّ، «شز» عئيه ىلع، «شاعتنالا» أضىأ وه يذل، رخأتمل رطملا أدبي، بضغت مّمأ لثلاثل لىول مالمس ل عجي نيح أدبت يتلا، قرتفل اكلت يفو. دحلأ نوناق رخأتمل رطملا، منول بقىو رخأتمل رطملا سانل أضعب كترديف، لوطملا يف رخأتمل رطملا. مهتجاوم يف أى عافد أفقوم ذختيف، وه ام مهفي ال من كل، تدحي ام أى ش نأ زيمى مهضعبو.

«Viele haben es in großem Maße versäumt, den Frühregen zu empfangen. Sie haben nicht alle Segnungen erlangt, die Gott ihnen auf diese Weise bereitet hat. Sie erwarten, dass der Mangel durch den Spätregen ausgeglichen werde. Wenn die reichste Fülle der Gnade verliehen werden wird, beabsichtigen sie, ihre Herzen zu öffnen, um sie zu empfangen. Darin begehen sie einen schrecklichen Irrtum. Das Werk, das Gott im menschlichen Herzen begonnen hat, indem Er Sein Licht und Seine Erkenntnis schenkte, muss beständig weitergeführt werden. Jeder Einzelne muss sich seiner eigenen Notwendigkeit bewusst werden. Das Herz muss von jeder Befleckung entleert und für das Innewohnen des Geistes gereinigt werden. Durch das Bekennen und Verlassen der Sünde, durch ernstliches Gebet und die Weihe ihrer selbst an Gott bereiteten sich die ersten Jünger auf die Ausgießung des Heiligen Geistes am Pfingsttag vor. Dasselbe Werk, nur in größerem Maße, muss jetzt getan werden. Damals hatte der menschliche Mitarbeiter nur um den Segen zu bitten und auf den Herrn zu warten, damit Er das Werk an ihm vollende. Gott ist es, der das Werk begonnen hat, und Er wird Sein Werk vollenden und den Menschen in Jesus Christus vollkommen machen. Doch darf die Gnade, die durch den Frühregen dargestellt wird, keinesfalls vernachlässigt werden. Nur diejenigen, die dem Licht gemäß leben, das sie haben, werden größeres Licht empfangen. Wenn wir nicht

täglich darin voranschreiten, die tätigen christlichen Tugenden im Leben darzustellen, werden wir die Offenbarungen des Heiligen Geistes im Spätregen nicht erkennen. Er mag auf Herzen rings um uns her fallen, doch werden wir ihn weder unterscheiden noch empfangen.»

Testimonies to Ministers, 506, 507.

Mvua ya mwisho sasa inanyesha, na wapo wanaoitambua, na kwa hiyo huipokea; na wapo wasioitambua, na kwa hiyo hawaipokei. Mvua ya mwisho lazima itambuliwe ili ipokewe. Mvua ya mwisho si uzoefu tu peke yake; ni uzoefu unaozalishwa na ujumbe, lakini ujumbe huo waweza kupokewa tu pale mbinu sahihi inapotumiwa kuuthibitisha. Bila kuitambua mbinu inayouthibitisha ujumbe wa mvua ya mwisho, karibu haiwezekani kuelewa masomo ya kiunabii yanayowakilishwa katika kuinuka na kuanguka kwa falme kama yalivyowekwa katika vitabu vya Danieli na Ufunuo.

দুনিয়ার উদ্দেশে উত্তোলিত যে পতাকা, যশিয়া তাকে “যশিয়ের মূল” বলে চিহ্নিত করছেন; এবং সাতশ অধ্যায়ে যারা “যাকোব হইতে আসে,” তারা “মূল ধারণ করে।” যারা “যশিয়ের মূল,” তাহারাই সেখানে “ইস্রায়েলে” বলিয়াও চিহ্নিত; এবং তাহারাই সেই সকল, যারা প্রথম পুষ্পতি ও কুঁড়তি হয়, এবং পরবর্তীতে জগৎকে ফলে পরপূর্ণ করে। প্রকৃতির বধিান ভবিষ্যদ্বাণীর বধিানের পরপিন্থী নয়, কারণ প্রকৃতিও ভবিষ্যদ্বাণী উভয়ই একই বধিানদাতার দ্বারা উপপন্ন। কোনও উদ্ভিদ ফল ধারণ করবার পূর্বে, কুঁড়ি দ্বারা এবং পরবর্তীতে পুষ্পের দ্বারা প্রমাণিত নদীরাস্থা হইতে প্রথমে জাগ্রত হইতে হয়। আধ্যাতমিক ইস্রায়েলে, যে “যশিয়ের মূল,” সে বৃষ্টির এক করমবর্ধমান বর্ষণ গ্রহণ করে। ইহা “ছটিনো” দ্বারা আরম্ভ হয় এবং পরে পূর্ণ বর্ষণে পরিণত হয়, যখন পতাকার দ্বারা উপস্থাপিত ফলে জগৎ পরপূর্ণ হয়।

Nilang izkapitulo bente-siyete ti Isaiaas, ti pannakairugi ti pannakaiwaras ti tudo ket naipakita a mapasamak idia panawen a dagiti sabong ket “agpudot.” Idi umuna a “agpudot”da, ti tudo ket mailasin a naibuybuya “a sipapaut.” “A sipapaut, inton agpudot.” Iti Septiembre 11, 2001, ti pannakaiwaras ti udan iti maudi a tiempo ket nangrugi a maibuybuya “a sipapaut,” ta iti dayta a tiempo dagiti trigo ken zizaña, wenno dagiti masirib ken dagiti maag, ket nairaman pay laeng a sangsangkamaysa.

“Umenekano mkuu wa Roho wa Mungu, ambao huutia nuru ulimwengu wote kwa utukufu wake, hautakuja mpaka tutakapokuwa watu walioangaziwa, wanaojua kwa uzoefu maana ya kuwa watenda kazi pamoja na Mungu. Tutakapokuwa na wakfu kamili wa moyo wote kwa utumishi wa Kristo, Mungu ataitambua hali hiyo kwa umwagiko wa Roho wake usio na kipimo; lakini jambo hili halitatokea ilhali sehemu kubwa zaidi ya kanisa si watenda kazi pamoja na Mungu. Mungu hawezi kumwaga Roho wake wakati ubinafsi na kujisitiri nafsi vinapoonekana wazi hivyo; wakati roho inapotawala ambayo, kama ingewekwa katika maneno, ingeeleza jibu lile la Kaini,—‘Je, mimi ni mlinzi wa ndugu yangu?’ Ikiwa kweli ya wakati huu, ikiwa ishara zinazozidi kuongezeka kila upande, zinazoshuhudia kwamba mwisho wa mambo yote umekaribia, hazitoshi kuamsha nguvu zilizolala za wale wanaokiri kuijua kweli, basi giza linalolingana na nuru ambayo imekuwa ikiangaza litawapata nafsi hizi. Hakuna hata mfano wa udhuru kwa kutokujali kwao ambao wataweza kuuwasilisha kwa Mungu katika siku ile kuu ya hesabu ya mwisho. Hakutakuwa na sababu ya kutoa kuhusu kwa nini hawakuishi na kutembea na kutenda kazi katika nuru ya kweli takatifu ya neno la Mungu, na hivyo kuufunulia ulimwengu uliotiwa giza na dhambi, kwa mwenendo wao, huruma yao, na juhudi yao, kwamba nguvu na uhalisi wa injili havingeweza kupingwa.” Review and Herald,

July 21, 1896.

Ésaïe vingt-sept présente l'histoire du commencement de l'effusion de la pluie de l'arrière-saison, lorsque la racine pousse d'une terre desséchée, puis tout au long du processus jusqu'à ce que la terre soit remplie de fruit. Le chapitre indique que « c'est avec mesure, quand elle pousse, que tu débattras avec elle ». Lorsque la pluie de l'arrière-saison est mesurée comme une « aspersion », Sœur White déclare que la pluie de l'arrière-saison « peut tomber sur les cœurs tout autour de nous, mais nous ne la discernerons ni ne la recevrons ».

En ce faisant, elle désigne une Église mêlée de personnes dont les unes reconnaissent la chute de la pluie, et les autres ne la reconnaissent pas. Dans le passage précédent, elle indique que, lorsque Dieu répand la pluie de l'arrière-saison sans mesure, cela marque le moment où il n'y a plus de mélange de vierges sages et de vierges folles, en déclarant : « Lorsque nous aurons une consécration entière et de tout cœur au service du Christ, Dieu en reconnaîtra la réalité par une effusion de son Esprit sans mesure ; mais cela n'aura pas lieu tant que la plus grande partie de l'Église ne sera pas ouvrière avec Dieu. »

Ofaa kese no a ewo asafo no mu, anaa asafo no mu dom no, wogyina ho ma won a woye mmeawa nkweiseafo wo Mateo aduonu-num mu, efise Kyerewsem mu no “bebre” na wofre won, na “kakraa bi” na wopaw won. Wonom osoro ahyedee so twe nyansafo ne nkweiseafo no mu guare wo anadwo mfinimfini mu ahokyere no mu, a edi Memeneda da mmara a erebeba ntem no anim. Saa ntetewmu no ma oman bi siesie won a afei wobetumi agye Honhom no hwiegu ma eye pe wo osuto a etwa to no mu na woadane “oman a wowo no da koro mu” no. Afei Yese nhini no bema so se frankaa, na ahye wiase nyinaa ma aba.

Исаия, двадцать седьмая глава, указывает, что когда поздний дождь начал изливаться «мерою», 11 сентября 2001 года, «ты будешь состязаться с ним». «Мерою, когда он пойдёт, Ты будешь состязаться с ним». Событие 11 сентября 2001 года немедленно стало предметом споров в мире и в церкви. И по сей день — более чем двадцать лет спустя — всё ещё существуют доводы против того, чтобы приписывать эти события деянию ислама, в противоположность некоей форме глобалистского заговора. Спор, связанный с приходом кропления позднего дождя, начался 11 сентября 2001 года, но споры, ведущиеся в мире, не являются тем «состязанием», которое обозначено в пророческом Слове Божьем. Это состязание касается таких предсказаний, как то, что следует далее.

«Un jour, alors que je me trouvais à New York, je fus appelée, au cours de la nuit, à contempler des édifices qui s'élevaient, étage après étage, vers le ciel. Ces bâtiments étaient garantis comme étant à l'épreuve du feu, et ils avaient été construits pour glorifier leurs propriétaires et leurs bâtisseurs. Toujours plus haut ils s'élevaient, et l'on y employait les matériaux les plus coûteux. Ceux à qui appartenaient ces édifices ne se demandaient pas: “Comment pouvons-nous le mieux glorifier Dieu?” Le Seigneur n'était pas dans leurs pensées.
»

«Je me disais: “Oh! si ceux qui investissent ainsi leurs biens pouvaient voir leur conduite comme Dieu la voit! Ils entassent de magnifiques bâtiments; mais combien leur planification et

leurs desseins sont insensés aux yeux du Souverain de l'univers! Ils n'étudient pas, de toutes les puissances du cœur et de l'esprit, comment ils peuvent glorifier Dieu. Ils ont perdu de vue ceci, le premier devoir de l'homme.»»

هنومدختسي لأم مهيدل ناك ذإ ،حومط ءاي ربكعب امباحصأ جهتبا ،ةخمشلا ةينبالا هذه تعفترا امدن ع
لأصح دق وحنلا اذه ىلع مورمئتسا يذلا لاملا نم زريثكو .مهناري ج دسح ةراثا ومئاوذا واضرا يف
؛ةيراجت ةلام عم لكل تباسح ظفح ءامسلا يف نأ اوسن دقو .مهقاروا ءارقفلا قحسبو ،زازتبالاب
مهل ايتح ا يف ،سانلا هيف غلبتي تقو يتأيو .كانه لجسم ،يل ايتح ا لمع لكو ،ةرئاج ةقفص لكو
أدح موهي ةنال نأ نوملعتي سو ،موزواجتي نأ مهل برلا حمسي ال أدح ،مءتقو

შემდეგ ჩემს წინაშე წარმოჩნდა ხანძრის განგაში. ადამიანები შეჰყურებდნენ მაღალ
და ვითომდა ცეცხლგამძლე შენობებს და ამბობდნენ: „ისინი სრულიად
უსაფრთხოა“. მაგრამ ეს შენობები ისე დაიწვა, თითქოს ფისისაგან ყოფილიყო
გაკეთებული. სახანძრო ტუმბოებს ვერაფერი შეეძლოთ განადგურების
შესაჩერებლად. მეხანძრეებს არ ძალუძდათ ტუმბოების ამოქმედება.“ Testimonies,
volume 9, 12, 13.

Adventistkyrkan sökte omedelbart efter den 11 september 2001 att dölja sådana avsnitt som detta för världen. Hur skulle detta inte kunna handla om New York City och de oerhört höga byggnader vilkas efterföljande bränder brandbilarna inte kunde hejda? Hur skulle ett sådant avsnitt ur de skrifter som Adventistkyrkan bekänner vara skrivna av en profetissa inte förkunnas från hustaken efter en sådan uppfyllelse som denna?

La venue de l'aspersion de la pluie de l'arrière-saison, qui marque l'arrivée du « débat » prophétique, identifie également la rébellion finale de l'adventisme, car c'est là qu'ils rejettent pleinement les paroles claires et simples de celle qu'ils reconnaissent comme la prophétesse du reste.

«Сатана постоянно навязывает поддельное, чтобы увести от истины. Самым последним обольщением сатаны будет сделать свидетельство Духа Божьего недействительным. „Без откровения свыше народ необуздан“ (Притчи 29:18). Сатана будет действовать изобретательно, различными способами и через различные средства, чтобы поколебать доверие остатка Божьего народа к истинному свидетельству. »

«Куәліктерге қарсы шайтандық өшпенділік тұтанады. Шайтанның әрекеттері шіркеулердің оларға деген сенімін шайқалтуға бағытталады, себебі егер Құдай Рухының ескертулері, әшкерелеулері және кеңестері ескерілсе, Шайтан өз алдауларын енгізіп, жандарды өз адасуларына байлап қою үшін соншалық айқын жолға ие бола алмайды». Selected Messages, book 1, 48.

Kufungwa kwa kinabii kwa ngano na magugu kulianza tarehe 11 Septemba, 2001, kwa uasi dhidi ya Roho ya Unabii, ambao uliashiria hitimisho la uasi wa hatua kwa hatua ulioanza dhidi ya Biblia mnamo 1863.

«Nnabantu, tweyita nti tulina amazima nga twasooka abantu abalala bonna abali ku nsi. Kale obulamu bwaffe n'empisa zaffe birina okukwatagana n'okukkiriza ng'okwo. Olunaku luli kumpi nnyo lwe balibikkiriza abatuukirivu ng'enjaano ey'omuwendo mu bibbo okuteekebwa

mu gganika ery'omu ggulu, ate ababi bo, ng'omuddo, balikung'aanyizibwa ku muliro egy'olunaku olusembayo olukulu. Naye enjaano n'omuddo 'bikula wamu okutuusa amakungula lwe galituuka.'» Testimonies, volume 5, 100.

Comment l'adventisme pourrait-il ignorer le passage suivant, qui déclare directement que, lorsque ces édifices s'écrouleraient, Apocalypse dix-huit, versets un à trois, s'accomplirait ?

“Na liye liloba oyo nasakolaki ete New York ekolongolama na mbonge monene ya mayi? Yango nalobá naino te. Nalobaki ete, wana nazalaki kotala bandako minene oyo ezalaki kotongama kuna, etando likolo ya etando, ‘Bimonaneli ya nsomo boni ekosalema ntango Nkolo akotelema mpo na koningisa mabele na ndenge ya nsomo! Bongo maloba ya Emoniseli 18:1–3 ekokokisama.’ Mokapo mobimba ya zomi na mwambe ya Emoniseli ezali likebisi mpo na oyo ezali koya likoló ya mabele. Kasi nazali na pole moko te ya sikisiki na oyo etali oyo ezali koya likoló ya New York, longola kaka ete nayebi ete mokolo moko bandako minene kuna ekobwakama na kobongwana mpe kobongwana lisusu ya nguya ya Nzambe. Longola na pole oyo epesameli ngai, nayebi ete libebi ezali kati na mokili. Liloba moko uta na Nkolo, kosimba moko ya nguya na ye ya makasi, mpe bandako minene oyo ya kilo ekokweya. Bimonaneli ekosalema oyo nsomo na yango tokoki ata kokanisa te.” Review and Herald, July 5, 1906.

Mushkiladda aynu halkan ka hadlayno ma aha in tuducyadani ay rumoobeen iyo in kale 11-kii Sebtembar, 2001, waayo si buuxda ayay u rumoobeen; hase yeeshee qodobka aynu doonayno inaan ka hadalno waa “dooddii” markaas bilaabatay. Dooddu waxay ku saabsanayd hab-raac sax ah ama hab-raac khaldan. Kaniisadda Adventist-ku waxay billowday diidmadeeda afarta iyo tobanka qaanuun ee fasiraadda wax sii sheegidda ee William Miller sannadkii 1863, waxayna hadda gaadheen heer aanad iibsana karin buug daraasad Kitaabiga ah oo ay qoreen culimada fiqiga ee Adventist-ka oo aan si isdaba joog ah u ansixin culimada fiqiga ee Protestantism-ka riddaysan iyo Roman Catholicism-ka. Laga soo bilaabo 1863 ilaa 2001, welina maanta, hab-raacii markii hore uu matalayay qawaaniinta William Miller ee fasiraadda wax sii sheegidda waa la dhinac maray, iyadoo loo beddelay hab-raaca Roman Catholicism-ka iyo Protestantism-ka riddaysan. “Dooddii” nebiyadeed ee bilaabatay markii Muujintii siddeed iyo tobnaad, aayadaha kow ilaa saddex, ay rumoobeen waxay ku saabsanayd hab-raac run ah ama been ah.

Nous poursuivrons, dans le prochain article, notre examen du « débat » du chapitre vingt-sept d'Ésaïe.

« Nous devrions savoir par nous-mêmes en quoi consiste le christianisme, ce qu'est la vérité, quelle est la foi que nous avons reçue, quelles sont les règles de la Bible — les règles qui nous ont été données par la plus haute autorité. » The 1888 Materials, 403.